

Landskapsstyrelsen
Landskapsdirektör Juho Savo:

28.4.2014

§ 3 Aktuella frågor

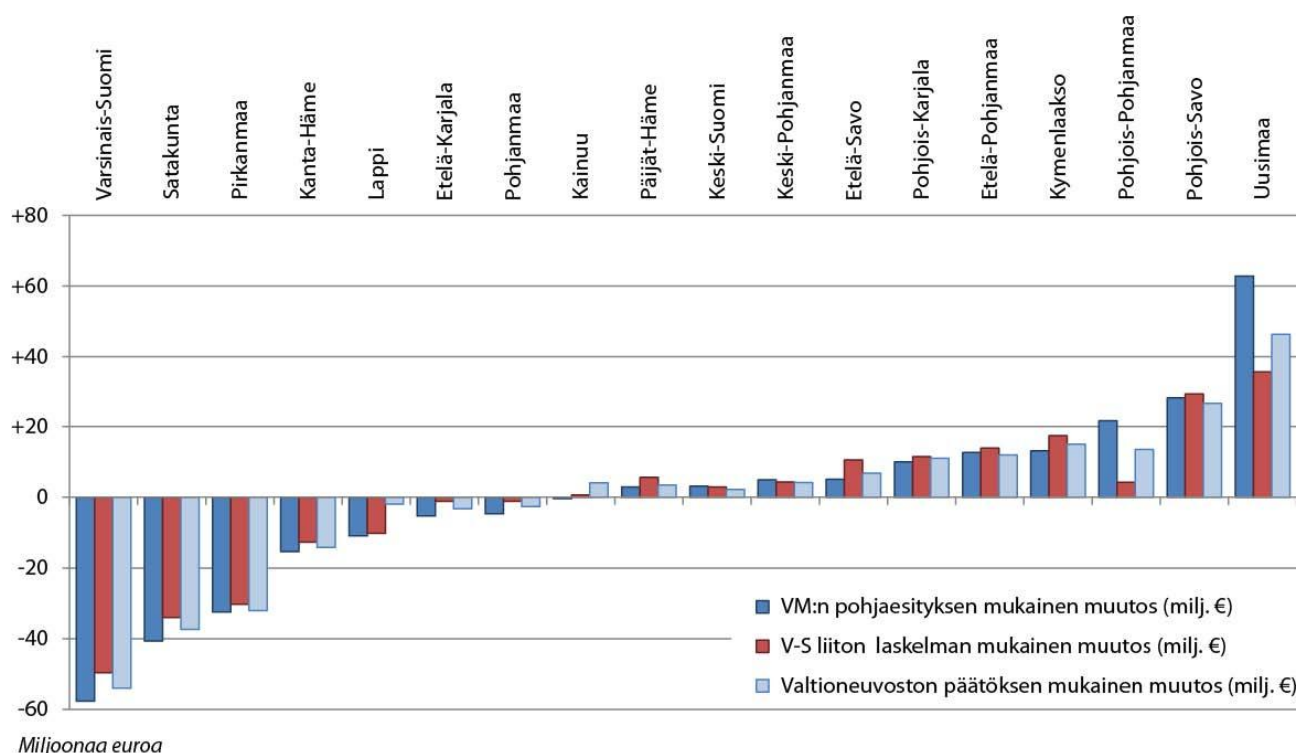
1. De senaste förändringarna i statsandelssystemet positiva för Egentliga Finland

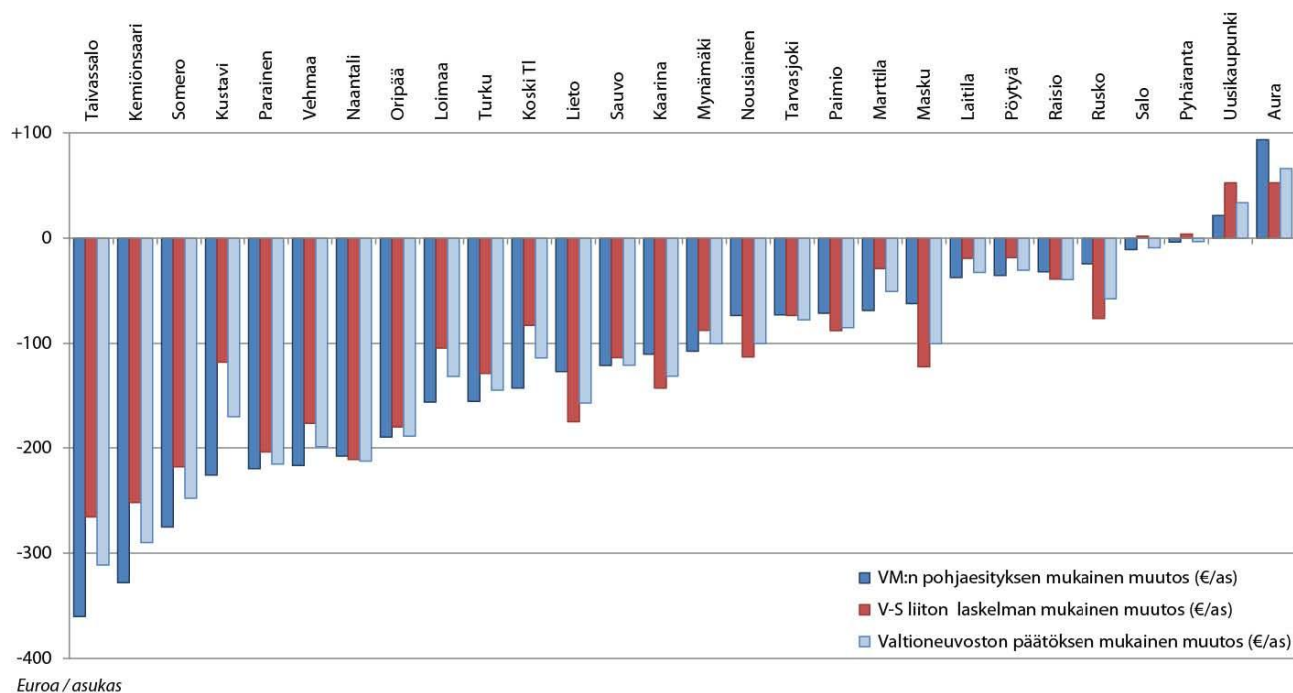
Statsrådet beslutade den 17 april om innehållet i statsrådet förslag till en reform av statsandelssystemet. I framställningen beaktades responsen från kommunerna och andra som avgett utlåtanden. Det i början av året offentliggjorda underlagsförslaget av finansministeriet ändrades i fråga om betydelsen av åldersstrukturen, koefficienterna för avlägset belägna områden och utjämningen av kraftverkens fastighetsskatt. I den slutliga framställningen höjdes betydelsen av de äldsta åldersgrupperna (över 65 år) med 5,5 % och i motsvarande mån sänktes värdet för de yngsta åldersklasserna med 3 %.

De ändringar som gjordes i åldersstrukturen var exakt i riktning med utlåtandet av Egentliga Finlands förbund. Ändringarna som gjordes i framställningen minskar dessutom i någon mån förlusterna i statsandelar för kommunerna i Egentliga Finland och jämnar därtill även ut effekten av de sänkta statsandelarna mellan landskapets kommuner. Med andra ord hänför sig de sänkta statsandelarna för Egentliga Finlands kommuner en aning jämnare än i FM:s förslag till underlag.

Fastän Lappland och Kajanaland drog den största nyttan av de ändringar som i sista stund gjordes på grund av den ändrade koefficienten för avlägset belägna områden, hade i synnerhet de ändringar som gjordes i betydelsen av åldersstrukturen en avsevärd nytta för Egentliga Finlands region. Mätt i beloppet euro drog Egentliga Finland tredje mest nytta av alla landskap, och som en följd av de ändringar som följer förbundets utlåtande, minskar beloppet av de kommande statsandelarna för landskapet med 3,7 miljoner euro mindre än vad som kunde motses på basis av FM:s förslag till underlag i februari.

Ändringen i statsandelar jämfört med det nuvarande per landskap. I jämförelsen FM:s underlagsförslag, den alternativa kalkylen av Egentliga Finlands förbund och statsrådets slutliga beslut.

De ändrade statsandelarna jämfört med i dag i Egentliga Finlands kommuner. I jämförelsen FM:s förslagsunderlag, den alternativa kalkylen av Egentliga Finlands förbund och statsrådets slutliga beslut.

2. Högsta förvaltningsdomstolen välsignade beslutet av regionförvaltningsverket i södra Finland om att dra in 4,5 m farleden väster om Örö

Regionförvaltningsverket i södra Finland beslutade 12.8.2011 på ansökan av Trafikverket dra in A-avsnittet av 4,5 m Örö-farleden väster om Örö. Den s.k. Örö fiskefarleden baserade sig på ett beslut om fastställelse, som 21.3.1983 hade fattats av Sjöfartsstyrelsen, med stöd av vilket det monterades upp sex säkerhetsanordningar (utprickning) för farleden. Samma beslut innefattade att farleden inte utmärks på de offentliga sjökorten. Tullstyrelsen hade beviljat flera rederier tillstånd att begagna farleden inom handelssjöfarten som en utländsk tullväg. Farleden har också använts för fiske och nöjesbåtstrafik.

Trafikverket motiverade beslutet om att lägga ner farleden med Försvarmakternas område för övnings- och provverksamhet och bl.a. med att farleden inte har kunnat märkas ut på de officiella sjökorten. Egentliga Finlands förbund anförde besvär över regionförvaltningsverkets beslut (landskapsstyrelsen 24.9.2014) hos Vasa förvaltningsdomstol. Förvaltningsdomstolen ansåg att den nytta som nedläggningsbeslutet medför för farledssäkerheten och det allmänna ska anses vara betydande i jämförelse med den olägenhet som orsakas och med övrig förlust av fördel och förkastade förbundets besvär.

Högsta förvaltningsdomstolen har genom sitt utslag 17.4.2014 bevarat beslutet av Vasa förvaltningsdomstol i kraft och förkastat besvärerna av Egentliga Finlands förbund, där man yrkade att besluten av regionförvaltningsverket och förvaltningsdomstolen ska upphävas.

Farledsavsnitten B och C av Örö-farleden har tagits i bruk åren 2000 och 2005. Farledsavsnittet A ingår i trafikstrategin för Egentliga Finland (landskapsstyrelsen 19.11.2007) och har anvisats som en ny farled för handelssjöfarten i den landskapsplan för Åboland som godkändes av landskapsfullmäktige 13.12.2010. Miljöministeriet lämnade farledsavsnittet i fråga utan fastställelse 20.3.2013 och motiverade det med en bristfällig bedömning av Natura-konsekvenserna. Egentliga Finlands förbund har överklagat miljöministeriets beslut hos Högsta förvaltningsdomstolen (landskapsstyrelsen 29.4.2013.) Den besvärprocessen är ännu inte slutförd.

Försvarsmakterna avstår från Örö i slutet av 2014. Örö övergår i Forststyrelsens förvaltning och som en del av Skärgårdshavets nationalpark. Man håller på att utveckla Örö till ett betydande turistmål. Denna planering har stötts bl.a. med landskapets utvecklingsmedel och utvecklandet av ön för turismen har beaktats bl.a. vid vårens budgetmangling med en satsning i miljonklass för att anlägga en båthamn på ön. För att projektet ska lyckas förutsätts det att tillgängligheten till ön mångsidigt ska utvecklas, Den naturliga farleden väster om Örö kommer i praktiken att begagnas då man nalkas ön, oberoende av om farleden är anvisad i landskapsplanen eller på sjökorten.

3. En säregen debatt har inletts om lagen om Tykö nationalpark

Egentliga Finlands förbund tar i dag i sitt utlåtande ställning till grunderna för lagen om den planerade nationalparken i Tykö i Bjärnä. I utlåtande stöds att parken ska inrättas, men där sägs det samma som förbundet redan tidigare har uttalat i sitt utlåtande om saken: "nationalparksområdet ska vara i så mångsidig användning som möjligt och fortsätta verksamheten för rekreation, friluftsliv, fiske och jakt till de delar det är möjligt genom att trygga naturvärdena".

Den diskussion som förts i medierna om beredningen av utlåtandet av Salo stad har förmedlats den bilden att det är självklart att man exempelvis inte får jaga i nationalparken. Saken förhåller sig ingalunda på det sättet! Först nu stiftas det en lag om hurdan nationalpark som ska inrättas i Tykö. Riksdagen beslutar i lagen om vad man får göra eller inte göra i Tykö.

Föregående motsvarande armbrytning hos oss gällde Bottenvikens nationalpark. Även om tjänstemannen i miljöministeriet som berett ärendet även föreslog ett totalförbund mot såväl fiske som jakt i parken i fråga, fick man som slutresultat för dessa ändå en skälig lösning. För Salos del har samma tjänstemannaberedare åter gått ut för att se om isen bär eller brister. Åtgärderna som hänför sig till att begränsa älgstammen och avlägsna s.k. främmande arter minskar inte på något sätt värdet eller attraktionen hos den framtida Tykö nationalparken. Det är väsentligt att beslutsfattarna är vakna när denna lag stiftas.

4. Landet delas nu i två delar

Arbets- och näringsministeriet ska på valborgsmässoaftonen 30.4. förelägga statsrådet förordningar för att stadfästas, med vilka ansökningarna om programmen för EU-strukturfondsperioden 2014 - 2020 inleds. Målet är att ansökningarna kunde börja från början av nästa vecka.

Eg. F:s landskapsstyrelse tog för en månad sedan ställning till utkastet om förordningen. Vårt enhälliga ställningstagande var att ANM:s strävan att centralisera förvaltningen av projekten till storområden och endast fyra landskap i Finland kan accepteras om systemet genomförs i hela landet. Om så inte sker, ska man hålla i kraft en förvaltning per landskap. Detta håller dock inte på att ske.

De förordningar som beretts av ANM har skrivits så att projektförvaltningarna i Södra och Västra Finland centraliseras till Nyland och Tammerfors, men i Östra och Norra Finland sköter alla landskap sina egna saker. Med denna modell för förvaltningspraxis håller man på att dela Finland i två fullständigt olika landskaps Finland: Det fattiga och underutvecklade östra och norra, som landets regering inte får någon ordning på och det andra Finland, som gör så som regeringen bestämmer. Det påminner mycket om situationen vid Svarta havets kust! ANM har nu i nästan ett års tid begagnat alla möjliga medel för utpressning och ministerns auktoritet för att driva igenom sitt ställningstagande utan resultat. I detta läge borde ANM visa ödmjukhet och förordningarna borde sändas för ny beredning utan någon centralisering.